3 ஒரு பாட்டுடையான்

கம்பனுடைய பெருங்காப்பியத்தில் அளவால் பெருமை பெற்றவர்களும் இயல்பால் பெருமை பெற்றவர்களும் பலர் உளர். இராமனையே தலைவனாகக் கொண்டு காப்பியம் தோன்றினாலும், இராமனைவிட அதிக பாடல்களைப் பெற்று விளங்குகின்றான் அரக்கர் கோமான். எனவே, அதிகமான பாடல்களைப் பெற்றிருக்கின்ற காரணத்தால் ஒரு பாத்திரத்தை அதிக சிறப்புடையதென்று கூறுவதற்கும் இல்லை. இன்னும் சில பாத்திரங்கள் அதிகமான பாடல்களைப் பெறவில்லையானாலும் கம்பநாடனுடைய முழுப் பரிவிற்கும் பாத்திரமாகி நிற்கின்றனர். அனுமன், பரதன் போன்றவர்கள் இலக்கிய உலகிலேயே தலைசிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாக விளங்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடனேயே படைக்கப்பட்டதாகத் தோன்றுகிறது.

அதிகமான பாடல்களைப் பெற்றுள்ளவன் அரக்கர் கோமான் என்றால், இதற்கு நேர் முரணாக ஒரே பாடலைப் பெற்று விளங்குகிறான் தசரதனுடைய கடைசி மைந்தன். பல சமயங்களில் தான் பெற்ற பிள்ளைகள் நால்வர் என்ற எண்ணமும், தனக்கு சத்துருக்கன் என்ற நாலாவது பிள்ளை ஒருவன் உண்டென்ற எண்ணமும் தசரதனுக்கு இருந்ததாகவே அறியமுடியவில்லை. அவன் காதல் மைந்தனாகிய இராமன்தான் வாழ்நாள் முழுவதும் அயோத்தி வேந்தன் மன அரங்கில் விளையாடுகின்றான். இறுதிக் காலத்தில் தசரதன் மனம் முழுவதிலும் பரதன் நிரம்பி இருக்கிறான். ஆனால், இந்த இரண்டிற்கும் பெரிய வேறுபாடு உண்டு. இராமன் நிறைந்திருக்கும் பொழுது தசரதன் மனம் ஆனந்தக் கடலில் துளையமாடுகின்றது. பரதன் நினைவு வந்தவுடனேயே எல்லையற்ற வெறுப்புக்கொண்டு, தன்னையும் வருத்திக் கொண்டு பிறரையும் வருத்துகிறான் கைகேயியின் கணவன். இரண்டு புதல்வர்கள் இப்படியிருக்க, மூன்றாவது புதல்வனாகிய இலக்குவன் இராமனுடைய நிழலாகவே கடைசி வரை இருந்து கற்போர் மனத்தில் நீங்கா இடம் பெற்றுவிடுகிறான். இராமனுடன் செல்லும் அவன், 'தம்பி யென்னும் படிக்கு அல்லாமல் அடியரின் ஏவல்'

செய்கின்றான். அடியனைப் போல ஏவல் செய்பவனேயாயினும், பல சமயங்களில் அவனுடைய கோபம் கட்டுக்கடங்காத நிலையில் செல்லவே நம்மை வியப்பிலாழ்த்தி விடுகின்றான். இராமனே கூறுகின்றபடி, 'உலகம் ஏழினோடு ஏழையும் கலக்குவன்' என்று இலக்குவன் கருதுகிறான். எனவே, இந்த மைந்தனையும் மறத்தல் இயலாத காரியம். மூன்று மைந்தர்கள் நம்மிடையே உழன்று நம் கவனம் முழுவதையும் எடுத்துக் கொள்வதால் நான்காவது மைந்தனைப் பற்றி நாம் கவலை கொள்வது இல்லை. நாம் மட்டுமென்ன? பெற்ற தந்தையே கவலை கொள்வதாகவும் தெரியவில்லை. இந்த இரண்டையும் கருதிப் போலும் கம்பநாடனும் கவலைப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, பத்தாயிரம் பாடல் பாடிய அவனும் நான்காவது தம்பிக்கு ஒரு பாடலே தந்துள்ளான். ஒருவேளை பத்தாயிரத்துள் ஒருவனாக நான்காவது தம்பியைக் கருதவேண்டுமென்று கவிஞன் எண்ணினான் போலும்.

காப்பியமே முடிகின்ற தருணத்தில், மீட்சிப் படலத்தில் நான்காவது தம்பியின் உண்மை உள்ளத்தைக் காண்கின்றோம். இராமன் சொன்ன நாட்கள் முடிந்துவிட்டன. கணிதப் புலவர்கள்கூட 'ஆண் தகைக்கு இன்று அவதி' அதாவது 'இன்றே அவன் வரவேண்டிய நாள்' என்று கூறிவிட்டார்கள். இந்நிலையில் வாய்மை காக்கின்ற பரதன், 'நினைத்து இருந்து நெடும் துயர் மூழ்கிலேன்; மனத்து மாசு என் உயிரொடும் வாங்குவேன்' என்ற முடிவுக்கு வந்து, நாலாவது தம்பியை அழைத்து வருமாறு ஏவுகின்றான்.

கண்ணீர் ஆறாகப் பெருக பரதன் நிற்கின்ற கோலத்தில், பக்கத்தில் சென்று, தொழுது நிற்கின்றான் மூவருக்கும் பின் உள்ளவனாகிய நாலாமவன். உடனே தன்னுடைய மார்போடு சேர்த்து இறுகத் தழுவிக் கொண்டான் பரதன். எதற்காகத் தன்னை அழைத்தான் அண்ணன் என்பதை அறியாமல் தவித்துக் கொண்டு நிற்கின்ற தம்பியிடம் அறத்தின் ஆணி வேராகிய பரதன் பேசத் தொடங்குகிறான். ''ஐய, வேண்டுவது உண்டு, அவ்வரம் தரற்பாற்று'' என்கின்றான். அதாவது ''உன்னிடம் ஒரு வரம் வேண்டி இருக்கிறேன்; அதனைத் தந்தே ஆக வேண்டும் என்று கூறி அது என்ன வரம் என்று தம்பி கேட்கும் முன்னரே தானே சொல்லத் தொடங்குகிறான். அவ்வரம் எது என்று கேட்பாயேயானால், ''சொன்ன நாளில் இராகவன் தோன்றிலன்; மின்னு தீயிடை யான் இனி

வீழுவன்; மன்னன் ஆதி; என் சொல்லை மறாதி'' என்றானாம். அதாவது, ''இராகவன் சொன்ன நாளில் வரவில்லையாதலால், யான் நெருப்பில் வீழ்ந்து உயிரை விடப் போகிறேன். ஆனால் மன்னன் இல்லாமல் நாடு இருக்கக்கூடாது; ஆதலால் நீ மன்னனாக ஆவாயாக'' என்று கூறி முடித்தான் பரதன். ஆனால் தசரதன் புத்திரர்கள் யாருமே ஒருவர் கூறினார் என்பதற்காகத் தம் கடமையை விட்டுக் கொடுப்பதில்லை. இதை நன்றாக அறிந்த பரதன், இதோடு நிறுத்திவிட்டால் சத்துருக்கன் ஒருநாளும் இதற்கு உட்பட மாட்டான் என்பதை உணர்ந்து, ஓர் அறக்கட்டளையிடுகின்றான். தான் மன்னன் என்ற முறையிலும் அண்ணன் என்ற முறையிலும் சொல்லுகின்றவற்றை இளையவனும், குடிமக்களுள் ஒருவனுமாகிய சத்துருக்கன் தட்டக்கூடாது என்பதை நினைவுறுத்துவது போல ''என் சொல்லை மறுக்கக் கூடா''தென ஆணையிடுகின்றான். என்றாலும் என்ன?

இதைக் கேட்டான் நான்காவது தம்பி. காதுகளைப் பொத்திக்கொண்டான். விஷத்தை உண்டவனைப் போலக் கண்ணும் மனமும் நடுங்கின. விம்மி அழுதான். ஆனால், இந்த உணர்ச்சிகள் எல்லாம் ஒருசில வினாடி நேரம்தான் நின்றதாகத் தெரிகிறது. இவற்றையெல்லாம் வென்று, கோபமாகிய ஓர் உணர்ச்சி எல்லை மீறிக் கிளம்புகின்றது. அதனைக் கூறவந்த கவிஞன், 'கொழுந்துவிட்டு நிமிர்கின்ற கோபத்தான்' என்று கூறுகிறான்.

எனவே, தன்னை மீறி வருகின்ற சினத்தால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட இளையவன் அண்ணனை நோக்கி, ''அழுந்து துன்பத்தினாய்! நான் உனக்கு என் பிழைத்து உளேன்?'' என்று கேட்கிறான். இந்தக் கோப உணர்ச்சி ஓரளவு அதிக நேரம் இருந்து அதனோடு வெறுப்பு, நகை, அழுகை, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம், பெருமிதம் ஆகிய எட்டுச் சுவைகளும் ஒன்றாகக் கலந்து ஒருங்கே காட்சியளிக்கின்ற ஒரே பாட்டில் பேசுகின்றான் அந்த அற்புதமான தம்பி.

'கான்ஆள நிலமகளைக் கைவிட்டுப்
போனானைக் காத்து, பின்பு
போனானும் ஒருதம்பி; போனவன் தான்
வரும்அவதி போயிற்று என்னா,
ஆனாத உயிர்விட என்று அமைவானும்
ஒருதம்பி; அயலே நாணாது,
யானாம்இவ் அரசுஆள்வென்? என்னே, இவ்
அரசாட்சி! இனிதே அம்மா!'

''காட்டை ஆள்வதற்காக - அரச பாரத்தைக் கைவிட்டுச் சென்றவனாகிய இராமனைக் காப்பாற்றுவதற்காக - ஒரு தம்பி பின்னேயே போய்விட்டான். அப்படிப் போனவன் வரவேண்டிய நாள் கடந்துவிட்டது என்று சொல்லிக்கொண்டு மிகச் சிறந்த உயிரைவிட முடிவு செய்துவிட்டான் மற்றொரு தம்பி. இவர்கள் இருவரும் ஒருபுறம் நிற்க, ஒரு சிறிதும் வெட்கம் இல்லாது நான் இந்த அரசாட்சியை ஆள வேண்டுமா? எவ்வளவு இனிய அரசாட்சி இது!'' என்பதே இப்பாடலின் பொருள்.

நாலாவது தம்பியின் மனநிலை முழுவதையும் இந்த ஒரு பாடல் காட்டி நிற்கின்றது. பரதன் கூறிய இந்தச் செய்தியை நினைக்கவும் முடியாமல் அஞ்சுகிறான் சத்துருக்கன். அந்த 'அச்சத்தின்' பின்னே இத்தகைய ஒரு பைத்தியக்காரத்தனம் நடைபெறுமா என்று நினைத்தவுடன் 'மருட்கை' தோன்றுகிறது. இந்த அரசாட்சியின் நிலையை நினைக்கும்பொழுது 'எள்ளல்' தோன்றுகிறது. தன் மனநிலை தெரியாமல் பேசிய பரதன் உரைகளைக் கேட்டுக் 'கோபம்' ஒருபுறமும், இவ்வளவு தவறாகத் தன்னை நினைந்து விட்டானே என்று நினைக்கும்பொழுது 'அழுகையும்', தான் இராமன் தம்பி அல்லையோ என்று நினைக்கும்பொழுது 'இளிவரலும்' ஒருங்கே தோன்றுகின்றன. 'பல சொல்லக் காமுறுவர் மன்ற, மாசற்ற சில

சொல்லல் தேற்றாதவர்' என்றும், 'சொல்லுக சொல்லில் பயனுடைய' என்றும், 'பிறிதோர் சொல் அச்சொல்லை வெல்லும்திறன் இன்மை அறிந்து சொல்க' என்றும் எழுந்த பொதுமறைக்கோர் எடுத்துக்காட்டாய், 'உருள் பெருந்தேர்க்கு அச்சாணியாய்' விளங்குகிறான் ஒரு பாட்டு உடையவனாகிய சத்துருக்கன். எனவே, ஏனைய பாத்திரங்களின் பல்வேறு உணர்ச்சி நிலைகளைப் பற்பல சந்தர்ப்பங்களில் பலப்பல பாடல்கள் மூலம் கவிஞன் நமக்கு அறிவிக்கின்றான் எனினும், நாலாவது தம்பியைப் பற்றி முழுவதும் அறிந்துகொள்ளுமாறு நாலே வரிகளில் கூறியுள்ளான் கம்பநாடன். சிறந்த கலைஞன் மிகச் சிறிய அளவிலும்கூட மிகப் பெரிய படைப்பைப் படைத்துக் காட்டக்கூடும் என்பதற்கு இஃது ஓர் எடுத்துக்காட்டு அன்றோ!

- **அ.ச.ஞானசம்பந்தன்**
'கம்பன் கலை'

அரும்பதங்கள்

வாய்மை	-	உண்மை
இளிவரல்	-	அருவருப்பு
மருட்கை	-	வியப்பு
எள்ளல்	-	இகழ்ச்சி
பொதுமறை	-	திருக்குறள்
அச்சாணி	-	கடையாணி
துளையமாடுதல்	-	உள்நுழைந்து நீராடுதல்
அவதி	-	துன்பம்
காமுறுதல்	-	விரும்புதல்

கிரகித்தற் பயிற்சி

பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை எழுதுக.

1. கம்பன் காப்பியத்தில், அதிக பாடல்களில் பாடப்பட்டவர் யார்? ஒரு பாடலில் பாடப்பட்டவர் யார்?
2. ''ஐய, வேண்டுவது உண்டு, அவ்வரம் தரப்பாற்று'' என்ற கூற்று யாரால், யாருக்கு, எச்சந்தர்ப்பத்தில், கூறப்பட்டதாகும்?
3. சத்துருக்கனை நோக்கி ''என் சொல்லை மறுக்கக் கூடா''தென பரதன் கூறியமைக்கான காரணமாக கட்டுரையாசிரியர் எதனைக் குறிப்பிடுகிறார்?
4. பரதனின் ஆணையைக் கேட்ட சத்துருக்கனின் நிலை, கட்டுரையில் எவ்வாறு எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது?
5. கட்டுரையின் மூலம் ஆசிரியர் எமக்கு எடுத்துரைக்கும் கருத்து யாது?

மொழித்திறன் விருத்திச் செயற்பாடு

''ஒரு பாட்டுடையான்'' என்ற கட்டுரையை ஆதாரமாகக் கொண்டு அண்ணன், தம்பி உறவு தொடர்பாக இருவர் இருவராக உரையாடுங்கள்.

பெயர்ச்சொற்கள் II

இடுகுறிப்பெயர், காரணப்பெயர், காரண இடுகுறிப்பெயர்

மரம், பறவை, நாற்காலி ஆகிய சொற்களைக் கவனிப்போம். இந்தப் பெயர்ச்சொற்கள் அப்பெயர் பெறுவதற்குக் காரணமிருக்கிறதா?

மரம் அவ்வாறு அழைக்கப்படுவதற்கு காரணம் எதுவுமில்லை.

பறவை பறக்கும் காரணத்தினாலேயே அப்பெயர் பெற்றது.

நாற்காலி நான்கு கால்களை உடையதால் அப்பெயர் பெற்றாலும் நான்கு கால்களையுடைய எல்லாப் பொருள்களும் நாற்காலி என அழைக்கப்படுவதில்லை. நான்கு கால்களை உடையவற்றுள் கதிரை மட்டும் நாற்காலி என அழைக்கப்படுவதற்கு விசேட காரணம் எதுவுமில்லை.

இவ்வாறு பெயர்ச்சொற்கள் பெயரிடப்பட்ட அடிப்படையில் இடுகுறிப்பெயர், காரணப்பெயர், காரண இடுகுறிப்பெயர் என பாகுபடுத்தப்படுகின்றன.

இடுகுறிப்பெயர்

மரம், மலை, நிலம் முதலான பெயர்ச்சொற்கள் பண்டைய காலம் முதல் இன்று வரை ஒரு காரணமும் கருதாது பொருளை உணர்த்தி நிற்கின்றன. ஆதலால் இவ்வகையான பெயர்களை இடுகுறிப்பெயர் என்போம்.

காரணப்பெயர்

பறவை, வளையம், அணி, கணக்காளன் முதலான சொற்கள், காரணம் கருதி வழங்கப்பட்டு வரும் பெயர்கள் ஆகும். ஆகையால் இவ்வகையான பெயர்களை காரணப்பெயர் என்போம்.

காரண இடுகுறிப்பெயர்

நாற்காலி, வளையல், முள்ளி முதலான சொற்கள், காரணம் கருதிய கூட்டத்துள் காரணம் எதுவுமின்றி குறித்ததொரு வகையை மட்டும் சுட்டி வருகின்றன. இத்தகைய பெயர்களை காரண இடுகுறிப்பெயர் என்போம்.

பயிற்சி

பின்வரும் சொற்களிலிருந்து இடுகுறிப்பெயர், காரணப்பெயர், காரண இடுகுறிப்பெயர் என்பவற்றை இனங்கண்டு வேறுபிரித்து எழுதுக.

1. முக்கண்ணன்	2. மீன்கொத்தி
3. கொடி	4. கடல்
5. காற்சங்கிலி	6. வானொலி
7. தளபாடம்	8. ஒலிவாங்கி
9. முக்காலி	10. தென்னை

கட்டுரை எழுதுதல்

கட்டுரை என்றால் என்ன?

மாணவர்களே, இதுவரை காலத்திலும் நாம் சிறிய சிறிய கட்டுரைகளை எழுதியிருக்கிறோமல்லவா? அந்த அனுபவத்தினைக் கொண்டு கட்டுரை என்றால் என்ன? எனக் கூறுங்கள் பார்க்கலாம்.

ஆம்;
ஒரு விடயம் தொடர்பான கருத்துக்களை விரித்து, ஒழுங்கு முறையிலும் தெளிவாகவும் விளக்கமாகவும் உறுதியாகவும் கட்டுக்கோப்பாகவும் எழுதப்படுவதே கட்டுரை ஆகும்.

கட்டுரை உள்ளதை உள்ளவாறாகக் காட்டி எழுதப்படுவதாகவும் இருக்கலாம்; இல்லாதனவற்றைப் புனைந்துரைப்பதாகவும் இருக்கலாம்; அனுபவங்கள், உணர்ச்சிகள் என்பவற்றைப் பகிர்ந்து கொள்வதாகவும் இருக்கலாம்; கற்பனைக் கெட்டும் விடயங்களைச் சித்திரிப்பதாகவும் இருக்கலாம். எவ்வாறு அமையவேண்டும் என்பது கட்டுரையின் வகையையும் அது எழுதப்படும் நோக்கத்தையும் பொறுத்ததாகும்.

கட்டுரையின் வகைகள்

கட்டுரைகள் பல்வேறு நோக்கங்களுக்காக பல வகைகளில் எழுதப் படுகின்றன. அவற்றுள் சில வருமாறு.

1. விளக்கக் கட்டுரை

ஒரு பொருள் தொடர்பான விடயங்களை காரண காரியத் தொடர்பு காட்டி, உதாரணங்களைக் குறிப்பிட்டு விளக்கி எழுதுவதாகும்.

உதாரணம் - விஞ்ஞானத்தின் விந்தை
- காடழித்தலினால் ஏற்படும் விளைவுகள்

2. வர்ணனைக் கட்டுரை

இடங்கள், காட்சிகள் முதலியவற்றை வர்ணித்து அலங்காரமாக எழுதுவதாகும். படிப்போரின் உள்ளத்தில் உண்மைக் காட்சிகளைப் புலப்படுத்துமாறு எழுதுதல் வேண்டும்.

உதாரணம் - காண்போரைக் கவரும் சீகிரியா
- காலைநேரக் கடற்கரைக் காட்சி

3. கற்பனைக் கட்டுரை

புதிய புதிய விடயங்களைக் கற்பனையில் உருவாக்கி எழுதுவதாகும். இல்லாத விடயங்களை முற்று முழுதாக கற்பனையாகவும் எழுதலாம்; இருக்கின்ற விடயங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு எதிர்காலத்தில் அதன்நிலையை கற்பனையாக ஊகித்தும் எழுதலாம்.

உதாரணம்
- நீதிமன்றிற்கு நீதிகோரி வந்த, விபத்தில் காலொன்றை இழந்த நாய்.
- வாடகைக் காரினைச் செலுத்தும் பணியில் இயந்திர மனிதர்களை ஈடுபடுத்தினால்...
- தேடுவாரற்றுக் கிடக்கும் பாடசாலை நூல்நிலையத்தின் சுயசரிதை

கட்டுரையின் அமைப்பு

கட்டுரையானது பிரதானமாகப் பின்வரும் மூன்று பகுதிகளைக் கொண்டதாகும். எனினும் எல்லாவகைக் கட்டுரைகளிலும் மேற்படி பகுதிகள் கட்டாயமாக இடம்பெறவேண்டும் என எதிர்பார்க்க முடியாது. (உதாரணமாக வர்ணனைக் கட்டுரைகளில் முகவுரை, முடிவுரை என்பன அவசியமில்லை)

1.**முகவுரை** - அறிமுகம், கட்டுரைத் தலைப்பின் விளக்கம், நோக்கம் முதலியவற்றை உள்ளடக்கியதாக இருக்கும். வாசிப்போரை ஈர்த்து, கட்டுரையை வாசிக்கத் தூண்டுவதாக முகவுரை அமைவது சிறப்பானதாகும்.

2. **தொடருரை (உடல்)** - கட்டுரையின் உள்ளடக்கப்பகுதி இதுவாகும். பொருத்தமான விடயங்களைப் பந்திகளில் தொடருரை கொண்டிருக்கும்.

3.**முடிவுரை** - கட்டுரை விளக்கிய விடயத்தின் தொகுப்பாக அல்லது சாரமாக முடிவுரை அமைந்திருக்கும். வலியுறுத்த வேண்டிய விடயங்களை வலியுறுத்தும் பகுதியாகவும் கட்டுரை யாசிரியர் தனது கருத்துக்களை முன்வைக்கும் பகுதியாகவும் முடிவுரை அமையும்.

கவனிக்க வேண்டியவை

கட்டுரையானது பந்திகளால் ஆனதாகும். பந்தியொன்று ஒரு விடயத்தினை விளக்குவதாக இருக்கும். ஒரு பந்தியில் கூறிய விடயத்தினை அடுத்த பந்தியிலும் விவரிக்கக் கூடாது. ஆனால் பந்திகள் ஒன்றிற்கொன்று தொடர்புடையதாய் அமைத்தல் வேண்டும்.

பந்தியில் ஒரு தலைமை வாக்கியம் அமையவேண்டும். அதனை உதாரணங்கள், மேற்கோள்கள், பழமொழிகள் என்பவற்றின் மூலமாக விரித்து விளக்குதல் வேண்டும்.

பந்திகள், வரிகளின் தொடக்கத்திலில்லாமல் சற்று வலந்தள்ளித் தொடங்க வேண்டும். இரண்டு பந்திகளுக்கிடையில் வரியினை விட்டு எழுதுதல் தவறாகும்.

பயிற்சி

பின்வரும் தலைப்புக்களுள் ஒன்றினைத் தெரிவு செய்து 200 சொற்களில் கட்டுரை எழுதுக.

★ வாசிப்பு மனிதனைப் பூரணமாக்கும்
★ கண்டோர் வியக்கும் மலையகம்
★ தனது கவலையைக் கூறிய செல்லப்பிராணி
★ உடைந்த கைத்தொலைபேசியின் சுயசரிதை
★ நாட்டார் பாடல்கள்